

METHODOLOGISCH VERSLAG FOCUSINTERVIEW 2 - met F.

Experiment	1
Schuilnaam in rapport:	F.
Leeftijd:	38
Hoogste diploma:	MA Taal -en Letterkunde
Beroep:	Leerkracht OKAN
Hobbies:	Theater, joggen, lunchen, koffie drinken

Wat zijn de belangrijkste thema's die in het interview behandeld werden?

- De nieuwe ervaring
- Diepere connectie met de kunstwerken
- Toepassing van de methode
- Lichamelijk gewaarzijn
- Groepsdynamiek en uitwisseling
- Perspectiefwisseling
- Zelfreflectie
- Vertraging en aandachtig zijn, het gevoel van rust en de perceptie van tijd
- Opstellingswerk als experimentele methode
- Effect op kunstbeleving

Een kort overzicht van de reacties op elk van de hoofdvragen die gesteld werden:

- F. had al ervaring met theater, maar de ervaring met beeldende kunst was nieuw voor haar. Normaal gesproken bezoekt ze musea door op zoek te gaan naar wat haar aanspreekt en probeert ze linken te leggen tussen verschillende kunstwerken. F. vond de middag een unieke ervaring die ze nog niet eerder had gehad met beeldende kunst, met een diepe connectie tot stand gebracht.
- Telkens als ze aan het Middelheim denkt, herinnert ze zich ook die ervaring en heeft ze er met haar schoonfamilie over gesproken.
- Ze heeft er nog geen elementen van toegepast op een later moment, maar neemt het wel mee in de opdrachten die ze aan haar klas zou geven om hen aan te moedigen een connectie te zoeken met kunst.
- Het experiment heeft haar gevoel voor beeldende kunst versterkt, met een nieuwe diepe connectie tot de kunstwerken. F. spreekt over hoe haar perspectief op het kunstwerk veranderde tijdens de sessie en hoe ze een connectie voelde met het beeld.
- Het groepsgevoel hielp F. om dieper te gaan in de ervaring, en de gestelde vragen hielpen haar om meer te onderzoeken. Ze benadrukt het belang van het groepsgebeuren en de tijd die werd gegeven om ervaringen te delen, waardoor ze ruimte voelde om haar eigen ervaringen te delen en te onderzoeken.
- Ademhalingsoefeningen hielpen F. om tot rust te komen en zich bewust te worden van haar lichaam en de groep.
- F. heeft de tijd tijdens de sessie niet bewust ervaren omdat ze alles kon loslaten en zich kon overgeven aan de ervaring.
- F. was nieuwsgierig naar het effect van het experiment op haarzelf en of er nog een connectie zou zijn met het kunstwerk na het terugzien ervan.
- F. deelde persoonlijke inzichten die ze heeft opgedaan tijdens het experiment, met name rond haar focus op vrouwelijkheid na het ervaren van het kunstwerk.
- Ze merkte op dat vertraging en aandachtig zijn haar in staat stelden om echt aanwezig te zijn bij het kunstwerk, waarbij F. aangeeft dat ze zich kon afsluiten van alles rondom haar heen.
- Bij een vraag over de relevantie van de opstellingsmethode tijdens het experiment, benadrukte F. dat ze verrast was door het effect ervan.
- Ze gaf aan dat het experiment haar verraste en ruimte creëerde in haar hoofd, maar dat het niet per se haar kijk op kunst in het algemeen veranderde.

Wat zijn de nieuwe hypothesen die de respondent aangedragen heeft? Zijn er elementen die eventueel in latere interviews aangedragen kunnen worden?

- **Het effect van groepsdynamiek en uitwisseling op de kunstbeleving:** Er werd gesuggereerd dat de interactie binnen de groep invloed had op hoe de deelnemers het kunstwerk beleefden. De hypothese zou kunnen zijn dat een open en ondersteunende groepsdynamiek de kunstbeleving kan verrijken.
- **Het belang van lichamelijk gewaarzijn:** Er werd gesproken over hoe lichamelijk gewaarzijn tijdens het experiment evolueerde en hoe dit van invloed was op de kunstbeleving. Een hypothese zou kunnen zijn dat een verhoogd lichamelijk gewaarzijn via deze methode kan leiden tot een diepere verbinding met het kunstwerk.
- **De rol van opstellingen als experimentele methode:** Er werd nagedacht over de relevantie van de opstellingen tijdens het experiment. De hypothese zou kunnen zijn dat de verschillende oefeningen in de opgebouwde methodiek verschillende effecten hebben op de kunstbeleving. Er zit potentieel in om deze methode in de loop van de volgende experimenten verder te ontwikkelen.

Welke elementen werkten minder goed? Zijn er suggesties om deze elementen in een volgend experiment te verbeteren?

- **Statische roltoewijzing:** Sommige deelnemers voelden zich 'vast' staan in hun rol tijdens de opstelling, wat hen belemmerde om vrij te bewegen en hun eigen ervaring met het kunstwerk te verkennen. Dit suggereert dat een meer flexibele benadering waarbij deelnemers vrijer zijn om hun rol in te vullen mogelijk effectiever zou kunnen zijn.
- **Beperkte lichamelijke betrokkenheid:** F. merkte op dat in bepaalde oefeningen haar lichamelijke betrokkenheid beperkt was. Een nog actievere betrokkenheid van het lichaam, zoals beweging en interactie met het kunstwerk, zou kunnen bijdragen aan een diepere ervaring.
- **Gebrek aan verbeeldingskracht door therapeutische benadering:** In de opstelling bij de laatste oefening, lag de nadruk op het verhaal van vraagsteller M., wat mogelijk de verbeeldingskracht van F. beperkte. Een meer open benadering waarbij de verbeelding wordt gestimuleerd om verschillende interpretaties en ervaringen van het kunstwerk toe te laten, zou kunnen leiden tot een rijkere kunstbeleving.
- **Rol van toeschouwer tijdens de opstelling:** F. werd op een gegeven moment gevraagd om uit haar rol te stappen en van aan de zijlijn toe te kijken. Ze merkt op dat dit minder goed voor haar werkte. Toen ze de rol van toeschouwer aannam en anderen hoorde praten over hun ervaringen met de opstellingen, voelde ze de magie ervan verdwijnen. Ze voelde zich niet verbonden met die ervaringen en merkte op dat het voor haar niet zo effectief was als het observeren van de kunstwerken zelf. *"Ik hoorde andere mensen praten over hun beleving van die opstelling. Niet zozeer met hun beleving van het beeld. Dan was het voor mij de magie zo wat weg. Dat voelde ik echt totaal niet."* F. leek meer verbonden te zijn met het directe waarnemen van de kunstwerken dan met het deelnemen aan de opstelling.